

for undervisning, sundhedsvæsen, landbrug m. v.

Den her beskrevne teknologiske udvikling giver nu – og i øget tempo i resten af dette århundrede – næsten ufattelige muligheder for forbedring, forenkling, effektivisering og automatisering af nær sagt alle former for produktion og administration i såvel den private og den offentlige sektor som i den enkelte borgers liv.

Opgaven må være med benyttelse af alle ressourcer, herunder særligt de højere læreanstalters forskningspotentiel, og ved samarbejde mellem den private og den offentlige sektor at bruge dansk industri i spidsen for udviklingen og medvirke til at skaffe ikke mindst den offentlige sektor hjælpemidler der gør, at samfundet også har råd til den høje sociale service, vi alle er stolte af, og samtidig gøre det muligt for industrien at øge eksporten kraftigt.

Jeg vil afslutte min uddybning af spørgsmål 2 med at foreslå:

1. Tilskud til Institut for Fremtidforskning. Fremtidssamfundet 1980-90.
2. Tilskud til projekt Mikroprocessoranvendelse (DTH, Universitet, Teknika, Handelshøjskoler, ATV, Elektronikcentralen).
3. Tilskud til kreative grupper inden for gymnasier og folkeskolen vedr. udvikling af dataformidlet undervisningssystem.
4. Tilskud til software-udvikling, Chill (digitale centraler), ADA og Pascal.
5. Folketinget tager de elektroniske hjælpemidler i brug. Systemerne udvikles af danske firmaer.
6. Øget hjemlig kundedesign.

Erik Trostmann (DTH):

Ud fra mødets emne må jeg antage, at det der skal diskuteres er spørgsmålet om erhvervslivet får tilstrækkeligt mange resultater og tilstrækkeligt brugbare resultater fra forskningen generelt og specielt fra den offentligt finansierede forskning. Jeg tænker i denne sammenhæng i første række på forskningsresultater som kommer direkte fra forskningsmiljøerne og til erhvervsvirksomhederne og i mindre grad på de forskningsresultater, der indirekte overføres via de kandidater, der dimitteres fra de højere uddannelsesinstitutioner.

Indledningsvis er det også nyttigt at gøre sig klart, hvilken betydning forskningens direkte forbindelse med erhvervsvirksomhederne har. Sagt i korthed så er virksomhedernes centrale overlevelses- og vækstproblematisk centeret omkring evnen til under skiftende betingelser at fremtage de produkter – her taget i bredest mulige forstand – der kan fremstilles og afsættes på rentabel basis. Sådant har det altid været.

Men de stadigt mere påtrængende krav om optimal anvendelse af vore energi- og materialeressourcer, om en stadig forbedring af arbejdsmiljøet, til sikkerhedsmæssige aspekter, til levetid og pålidelighed gør, at industriens produktfremtagningsarbejde og herunder produktudviklingsarbejde bliver langt mere kompleks, end det ellers ville have været. Når man hertil lægger problemerne hidrørende fra det høje omkostningsniveau (lønninger, renter, skatter) i Danmark, så medfører alt dette, at en opretholdelse og udbygning af det danske erhvervsliv under internationale konkurrencevilkår – alt andet lige – kræver, at der i stigende omfang i Danmark må sættes på originalitet, opfindsomhed, fornyelse, fleksibilitet, kvalitet og effektivitet på alle områder i den enkelte virksomhed. Og det er i denne sammenhæng, at forskningen og den videnskabelige fremgangsmåde bliver et betydningsfuldt og nødvendigt værktøj.

Men lad mig med det samme ramme en pæl igennem den fejlagtige opfattelse, man undertiden møder – selv blandt forskere – at anvendelsen af forskning og forskningsresultater i sig selv skulle indebære fremkomsten af konkurrencedygtige produkter! De virksomheder, der profiterer fra indsats af forskning, ved, at forskning og forskningsmæssige metoder er værktøjer, der er så kostbare og fintfølede, at de skal anvendes med en høj grad af indsigt og selektivitet. Endvidere må anvendelse af forskning og forskningsresultater integreres som elementer i den enkelte virksomheds samlede produktfremtagningsaktiviteter og kan ofte med stor succes sættes ind på mange forskellige faser i dette arbejde og ikke kun i den første fase af et nyt produkts udvikling.

Betragtes forskningen og erhvervslivet nu i ovennævnte sammenhæng kan erhvervslivet da hente mere i direkte forskningsassistance fra offentlige forskningssteder? Ja, det mener